

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. február 10. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2009. október 15. napján kihirdetett Kb.I.54/2009/6. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott lefokozás katonai mellékbüntetést **mellőzi**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 18.160 (tizennyolcezer-egyszázhatvan) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Felhívja az elsőfokú bíróságot a lefoglalt tárgyak tekintetében a Be. 571. §-ában írt különleges eljárás lefolytatására.

I n d o k o l á s:

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. október 15. napján kihirdetett KB.I.54/2009/6. számú ítéletével a vádlottat a Btk. 263/A.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette miatt 1 évi - végrehajtásában 2 évre felfüggesztett - fogházbüntetésre és lefokozásra ítélte. A 264/2009. szám alatt 1-7. és a 16. sorszám alatt nyilvántartott dolgokat elkobozta. A vádlottat 49.680 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, míg a fennmaradó 92.887.50 Ft tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az érdekeltek 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd a katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A vádlott és védője törvényes határidőben a büntetés enyhítése, illetve az ítélet lefoglalással kapcsolatos rendelkezése miatt fellebbezést jelentettek be.

A védő mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását, amelynek lényege szerint a tényállást és a jogi minősítést nem vitatja, azonban enyhítő körülményként kéri figyelembe venni, hogy a vádlott mint gyűjtő valósította meg a terhére rótt bűncselekményt továbbá azt, hogy parancsnoki jellemzése szerint a legjobb tudása szerint látta el feladatait. Álláspontja szerint védence lefokozása, amelyre az

elsőfokú ügyészi indítvány nem is terjedt ki, nem indokolt. Indítványozta a vádlott előzetes mentesítését, továbbá részére minden olyan vagyontárgy kiadását, amelynek birtoklása jogszabályba nem ütközik.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.100/2009. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság intézkedjen az iü. fegyverszakértői vélemény kiegészítésére, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget a tényállás felderítési kötelezettségének, az általa megállapított tényállás hiányos, illetve iratellenes. Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt tárgyak egy részéről nem rendelkezett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ügyészi indítvánnyal egyezően megállapította, hogy az eljárás során beszerzett szakértői vélemény, amelyre az elsőfokú bíróság ítéleti rendelkezését alapozta, ellentmondásos, ezért helyt adva az ügyészi indítványnak, a szakértői vélemény kiegészítését rendelte el és az ügyben tárgyalást tűzött ki.

A másodfokú tárgyaláson a szakértő kiegészítő szakvéleményét előterjesztette. Ebben egyértelművé tette, hogy az eljárás során lefoglalt pisztolyok a 2004. évi XXIV.tv. 2.§ 16. pontjára figyelemmel lőfegyvernek minősülnek és tartásuk engedélyhez kötött.

A másodfokú tárgyaláson a vádlott személyi körülményével kapcsolatban előadta, hogy jelenleg munkanélküli és segélyben részesül, édesanyja az ő támogatására szorul.

A másodfokú tárgyaláson, a lefolytatott bizonyítási eljárást követően, a vádlott védője perbeszédében a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését továbbra is fenntartotta. Kifejtette, hogy védence a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének legenyhébb elkövetési magatartását valósította meg, amikor gyűjtőként lőfegyvernek és lőszernek minősülő dolgokat tartott magánál. Felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlottat a büntetőeljárás túl más hátrányok is érték, hiszen elvesztette munkahelyét és egy muzeális értékű fegyver elkobzásra került. Védence őszinte és megbánó magatartást tanúsított, a büntetőeljárás miatt egészsége is megromlott. Indítványozta a lefokozás mellékbüntetés mellőzését és védenccével szemben pénzbüntetés kiszabását. Fenntartotta az elkobzással kapcsolatos indítványát, mely szerint kérte a lefoglalt tárgyak védence részére történő kiadását.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség másodfokú tárgyaláson jelen lévő képviselője a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján már lehetőséget látott az első fokú ítélet felülbírálatára. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg, amely csak a személyi rész tekintetében szorul kiegészítésre. Álláspontja szerint a felfüggesztett szabadságvesztés és az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása kellően méltányos büntetést jelent a vádlott számára, annak további enyhítésére már nem látott lehetőséget, miként a vádlott előzetes mentesítésére sem. Indítványozta az első fokú ítélet hiányosságainak pótlását a

lefoglalt tárgyakkal kapcsolatban. Ennek során a lefoglalt csapatászló alakulatnak történő kiadására tett indítványt, továbbá kérte a vádlott kötelezését a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelemben felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a büntetőeljárás szabályait betartotta. A tényállást alapvetően a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban, helyesen állapította meg, amelyet a másodfokú eljárás során lefolytatott bizonyítás eredményével szükséges kiegészíteni, helyesbíteni.

A másodfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel a következők szerint kiegészíti és helyesbíti a tényállást: "A vádlott jelenleg munkanélküli, álláskeresési támogatásban részesül. A rendőrkapitányság határozatával, lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés elkövetése miatt 25.000 Ft pénzbírsággal sújtotta és az 1 db lőfegyver darab elkobzását rendelte el."

A tárgyaláson meghallgatott szakértő véleményére figyelemmel a történeti tényállást kiegészíti azzal, hogy: "A lőfegyverekről és lőszerekről szóló 2004. évi XXIV.tv.3.§ (1) bekezdés a/ és c/ pontjára figyelemmel a vádlottól lefoglalt lőfegyverek tartásához rendőrhatalóság által kiadott engedély szükséges."

A kiegészített és helyesbített tényállás már megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette cselekményét a Btk. 263/A.§ (1) bekezdés a/ pontjában írt lőfegyverrel és lőszerral visszaélés büntettének. A vádlott ugyanis rendőrhatalósági engedély nélkül szerzett meg, illetve birtokolt lőfegyvernek és lőszernak minősülő tárgyakat.

A büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság részben alaposnak találta.

Az elsőfokú katonai tanács helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben büntetést szabott ki. A vádlott terhére rótt büncselekmény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett, ezért a Btk. 87.§ (2) bekezdésében írt enyhítő szakasz alkalmazásával sem lehet a törvény szerint vele szemben pénzbüntetést kiszabni, hiszen a 87.§ (2) bekezdés c/ pontja úgy rendelkezik, hogy 2 évi szabadságvesztés helyett legkevesebb 1 évi szabadságvesztés szabható ki. Az elsőfokú katonai tanács kimerítően alkalmazta az enyhítő rendelkezést, amikor a vádlottal szemben 1 évi tartamban állapította meg a szabadságvesztés tartamát és a vádlott személyi körülményeire és egészségi

állapotára figyelemmel nem tévedett akkor sem, amikor az irányadó börtön fokozat helyett a Btk. 45.§ (2) bekezdés alkalmazásával fogház fokozatot állapított meg. Jelen esetben a védő indítványa szerinti ún. kétszeres enyhítésre nincs lehetőség, mivel a vádlott nem a bűncselekmény kísérletét valósította meg, és abban nem bűnsegédként került felelőssége megállapításra. A pénzbüntetés alkalmazása vele szemben törvénysértő lett volna, ezért a védő pénzbüntetés kiszabására vonatkozó indítványa nem foghatott helyt.

A másodfokú bíróság ugyanakkor egyetértett a lefokozás mellőzésével, mivel álláspontja szerint a vádlott terhére rótt bűncselekmény, annak indítékára és elkövetési körülményeire figyelemmel nem jelentette a rendfokozat olyan súlyú sérelmét, amely szükségszerűen maga után kellett hogy vonja a Btk. 131.§ (1) bekezdésében írt legsúlyosabb katonai mellékbüntetés kiszabást. A lefokozást e szerint akkor kell alkalmazni, ha az elkövető a rendfokozatra méltatlanná vált. A másodfokú bíróság álláspontja szerint e körülmény nem állapítható meg, ezért helyt adva a vádlott és védő fellebbezésének, mellőzte a lefokozás katonai mellékbüntetését.

A bűncselekmény jellegére figyelemmel ugyanakkor nem látott lehetőséget a vádlott előzetes bírósági mentesítésére, ezért az erre irányuló védelmi indítványnak nem adott helyt.

A másodfokú bíróság a védő, illetve az ügyész indítványával egyezően észlelte, hogy a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa nem döntött több, az eljárás során lefoglalt tárggyal kapcsolatban. A Be. 155.§ (1) bekezdése szerint a lefoglalást meg kell szüntetni, ha arra az eljárás érdekében már nincs szükség. A Be. 155.§ (2) bekezdése értelmében ekkor rendelkezni kell a lefoglalt dolog sorsáról. Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatában azonban figyelmen kívül hagyta a törvény rendelkezését és elmulasztott rendelkezni több tárgy kiadásáról is. A másodfokú bíróságnak ugyanakkor nincsenek arról adatai, hogy a lefoglalt tárgyak egyértelműen a vádlottat illetik-e, vagy azok mást illetnek-e meg. Az erre vonatkozó bizonyítás felvétele a másodfokú eljárás keretében nem tisztázható. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 375.§ (4) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságot felhívja, hogy különleges eljárás keretében döntsön azoknak a lefoglalt tárgyaknak a kiadásáról, amelyekről az első fokú ítéletben elmulasztott rendelkezni. Ezzel az érdekelteknek is lehetőséget biztosít arra, hogy az első fokú döntéssel szemben éljenek jogorvoslati lehetőségükkel, míg ha a másodfokú bíróság pótolta volna az első fokú határozat hiányosságait, megfosztotta volna az érdekelteket e lehetőségtől.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katona Tanácsa azokat - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a szakértő közreműködésével kapcsolatban 18.160 Ft bűnügyi költség merült fel, amelynek viselésére a másodfokú bíróság vádlottat a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1), (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. február 10.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a felfüggesztett rész kivételével végrehajtható.

, 2010. február 10.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő